

موافقتنامه استراتژیک میان جمهوری افغانستان و ایالات متحده آمریکا

بخش اول: دیباچه

دولت جمهوری اسلامی افغانستان (از این پس افغانستان) و دولت ایالات متحده آمریکا (از این پس ایالات متحده) از سال 2001 (1380 هجری شمسی) بدین وسیله در همکاری نزدیک به منظور دفع تهدیدهای متوجه صلح و امنیت جهانی و به هدف کمک به مردم افغانستان برای تامین آینده با امن، دموکراتیک و شکوفا، قرار داشته‌اند که حاصل آن امروز قرار گرفتن افغانستان در مسیر خودکفایی پایدار در امنیت، حکومت داری و توسعه اجتماعی و اقتصادی، و همکاری سازنده در سطح منطقه می‌باشد.

طرفین مراتب قدردانی شان را از توصیه‌های لویه چرگه نوامبر سال 2011 (آبانماه سال 1390) که در بخشی از آن چنین آمده است، ابراز می‌دارند:

“با تاکید روی نیاز به حفظ دستاوردهای ده سال گذشته، احترام به قانون اساسی افغانستان، حقوق زنان و آزادی بیان و با در نظر داشتن وضعیت حاکم در منطقه، همکاری‌های استراتژیک با ایالات متحده آمریکا، که یک دوست استراتژیک نظام و مردم افغانستان می‌باشد؛ به منظور تامین امنیت سیاسی، اقتصادی و نظامی کشور ضروری پنداشته می‌شود. امضای سند همکاری‌های استراتژیک با ایالات متحده آمریکا در هم‌نوايي با منافع ملی افغانستان بوده و از اهمیت زیادی برخوردار است، ... در امضای این سند، افغانستان و آمریکا - طبق منشور سازمان ملل متحد - به عنوان دو کشور مستقل و مساوی شناخته می‌شوند.”

با تاکید بر اراده مشترک‌شان جهت تحقق هرچه بیشتر آرزوی مردم افغانستان برای دستیابی به یک دولت با ثبات، مستقل مبتنی بر قانون اساسی این کشور و ارزش‌های مشترک دموکراتیک، به شمول احترام به حقوق و آزادی‌های اساسی همه زنان و مردان، افغانستان و ایالات متحده آمریکا (از این پس طرفین) تعهد می‌نمایند تا همکاری درازمدت استراتژیک خویش را در زمینه‌های مشترک مورد علاقه به شمول تحکیم صلح، امنیت و مصالحه ملی، تقویت نهادهای دولتی؛ حمایت از توسعه اقتصادی و اجتماعی درازمدت افغانستان و تشویق همکاری منطقوی تقویت کنند. با رعایت اهمیت مداوم تعهدات‌شان در کنفرانس‌های سال 2010 در کابل و لندن (کنفرانس لندن در سال 1388 و کنفرانس کابل در سال 1389) و همچنین کنفرانس بن 2011 (1390)، طرفین بر اراده خویش مبنی بر تقویت نهادهای دولت افغانستان و ظرفیت حکومتداری به هدف گسترش همکاری درازمدت استراتژیک در موضوعات یاد شده، تاکید می‌نمایند.

همکاری میان افغانستان و ایالات متحده بر بنیاد احترام متقابل و منافع مشترک، بخصوص مبتنی بر تحقق آرزوی دو طرف برای صلح استوار می‌باشد. هدف این همکار همانا تقویت تلاش‌های جمعی برای داشتن منطقه‌ای می‌باشد که در آن همگرایی تحقق یافته و دیگر پناهگاه امنی برای القاعده و گروه‌های وابسته به آن نباشد.

افغانستان و ایالات متحده با اعتماد و تعهد به اینکه می‌توانند، با توسل به این موافقتنامه یک آینده مبتنی بر عدالت، صلح و امنیت و فرصت‌های لازم را برای مردم افغانستان فراهم آورند به این همکاری می‌پردازند.

احترام به حاکمیت ملی و برابری دولت‌ها تعهدات این همکاری را تشکیل می‌دهد. احترام به حاکمیت قانون و همچنین رعایت صریح و روشن قانون اساسی و تمامی قوانین نافذ افغانستان بنیادهای این همکاری را قوت می‌بخشند. طرفین بر تعهد نیرومندشان به حاکمیت ملی، استقلال، تمامیت ارضی و وحدت ملی افغانستان، مجددا تاکید می‌دارند.

باید در نظر داشت موارد یاد شده، طرفین بر موارد زیر توافق می‌کنند:

بخش دوم: حفظ و تقویت ارزش‌های مشترک دموکراتیک

1. طرفین موافق اند که تعهد استوار به حفظ و تقویت ارزش‌های دموکراتیک و حقوق بشر از پایه‌های بنیادی توافق و همکاری درازمدت شان می‌باشد.
2. با تاکید بر اهمیت محوری ارزش‌ها و اصول قانون اساسی خویش، افغانستان بر تعهدش در راستای حکومت داری فراگیر و کثرت‌گرا به شمول برگزاری انتخابات آزاد، منصفانه و شفاف به گونه‌ای که تمامی مردم افغانستان بتوانند در فضای عاری از مداخلات داخلی یا خارجی در آن شرکت کنند، مجددا تاکید می‌دارد. با درک تعهداتی که در کنفرانس بن 2011 (1390) اعلام شد، افغانستان پروسه انتخابات را تقویت و بهبود می‌بخشد.
3. افغانستان بر تعهدش مبنی بر حمایت حقوق بشری و سیاسی در مطابقت با قانون اساسی و مکلفیت‌های بین‌المللی اش به شمول میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، مجددا تاکید می‌کند. در این خصوص، افغانستان تمامیت و ظرفیت نهادها و پروسه‌های دموکراتیک در کشور را با اتخاذ گام‌های موثر جهت تحکیم بیشتر کفایت و موثریت هر سه قوه دولت مبتنی بر مرکزی بودن نظام حکومتی، و حمایت از شکوفایی یک جامعه مدنی پویا به شمول رسانه‌های آزاد و باز، تقویت می‌کند.
4. افغانستان بر تعهدش مبنی بر اینکه هر نوع تبعیض و امتیاز بین اتباع افغانستان ممنوع است، و نیز تامین حقوق و آزادی‌هایی که قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان برای تمامی افغان‌ها تضمین کرده است، مجددا تاکید می‌کند. افغانستان مطابق با احکام قانون اساسی و تعهدات بین‌المللی خود، نقش ارزنده زنان در جامعه را طوری تامین و گسترش می‌دهد که آنها بتوانند از حقوق اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، مدنی و فرهنگی‌شان کاملاً برخوردار شوند.

بخش سوم: تحکیم امنیت درازمدت

1. طرفین مجددا تاکید می‌دارند که حضور و عملیات‌های نیروهای ایالات متحده از سال 2001 (1380) بدین سو در افغانستان به هدف شکست دادن القاعده و گروه‌های وابسته به آن بوده است. طرفین به قربانی‌های بی‌شمار و رنج مردم افغانستان در مبارزه علیه تروریسم در طول این سالها، و تهدیدات مداومی را که مانع تحقق آرزوی‌شان برای رسیدن به صلح، امنیت و رفاه شده است، احترام گذاشته و آن را درک می‌کنند. طرفین همچنان از قربانی‌هایی که مردم ایالات متحده در این مبارزه متقبل شده‌اند، قدردانی به عمل می‌آورند.

2. به منظور تحکیم امنیت و ثبات در افغانستان، کمک به صلح و ثبات منطقه‌ای و بین‌المللی، مبارزه با القاعده و وابستگانش، و نیز با هدف افزایش توانمندی افغانستان برای دفاع تهدیدات علیه حاکمیت ملی، امنیت و تمامیت ارضی افغانستان، طرفین به تلاش‌های شان جهت تقویت همکاری نزدیک در اتخاذ تدابیر دفاعی و امنیتی طبق توافقنامه دو جانبه، همچنان ادامه می‌دهند.
- الف. تعهدات طرفین در این موافقتنامه و هرگونه تدابیر بعدی دیگر، بر حاکمیت ملی افغانستان در حدود سرزمین‌اش و بر حق دفاع مشروع هر یک از طرفین در مطابقت با حقوق بین‌المللی تاثیرگذار نمی‌باشد.
- ب. طرفین مطابق دستورالعمل‌های داخلی‌شان، روی یک «موافقتنامه دوجانبه امنیتی» مذاکرات را آغاز می‌نمایند. این مذاکرات بعد از امضای این موافقتنامه همکاری استراتژیک آغاز گردیده و در ظرف یک سال نهایی می‌گردد. این موافقتنامه امنیتی جایگزین «توافقنامه چگونگی حضور پرسنل امنیتی و ملی ایالات متحده آمریکا در افغانستان با هدف همکاری برای پاسخ به تروریسم، ارائه کمک‌های بشردوستانه، آموزش و تمرینات نظامی و سایر فعالیت‌های 2003 (مصوب سال 1382) و توافقات و تفاهماتی که طرفین بر مغایرت احکام آن با «موافقتنامه دوجانبه امنیتی» موافقت نمایند، می‌شود.
- ج. اجرای عملیات جاری نظامی بر اساس چارچوب‌هایی که شامل تفاهم‌نامه انتقال بازداشتگاه‌های ایالات متحده (منعقد 2012 "1390") و یادداشت تفاهم افغانی ساختن عملیات خاص (منعقد 2012 "1391") می‌شود، تا زمانی ادامه می‌یابد که این چارچوب‌ها توسط "موافقتنامه دوجانبه امنیتی" یا تدابیر دیگر، به موافقه طرفین جایگزین گردند. این تعهد بر وضعیت، تعهدات و تفاهمات شامل چارچوب یاد شده در بالا، تاثیرگذار نمی‌باشد.
3. ایالات متحده به منظور کمک در ایجاد یک چارچوب درازمدت همکاری‌های دوجانبه امنیتی و دفاعی، افغانستان را به عنوان «متحد عمده خارج ناتو» تلقی می‌نماید.
4. طرفین بر حمایت نیرومندان از تلاش‌های افغانستان در راستای صلح و مصالحه تاکید می‌نمایند.
- الف. افراد و گروه‌هایی می‌توانند شامل روند صلح و مصالحه گردند که: با القاعده قطع رابطه کنند؛ از خشونت دست بردارند؛ و به قانون اساسی افغانستان از جمله ضمانت‌های آن به حقوق همه زنان و مردان این کشور، احترام بگذارند.
- ب. افغانستان تاکید می‌دارد تا در تمامی اقدامات و تفاهمات دولتی در خصوص صلح و مصالحه، ارزش‌های مندرج در قانون اساسی افغانستان را رعایت کند.
5. بعد از سال 2014 (1393)، ایالات متحده سالانه منابع پولی را برای حمایت از آموزش، تجهیز، مشورت و تداوم نیروهای امنیتی افغانستان به منظوری درخواست می‌کند تا افغانستان بتواند به طور مستقل امنیت خود را تامین نموده و در مقابل تهدیدات داخلی و خارجی از خود دفاع کند، تا تروریست‌ها هرگز نتوانند بار دیگر به خاک افغانستان رخنه کرده و تهدیدی را متوجه افغانستان، منطقه و جهان بسازند.
- الف. این حمایت باید شامل موارد آتی گردد: (1) کمک در ایجاد امکانات مناسب با در نظر داشت ماهیت متحول تهدیداتی که از سوی طرفین به عنوان خطر علیه ثبات افغانستان تلقی شوند؛ (2) حمایت از تلاش‌هایی که موجب دستیابی دولت افغانستان به یک ساختار پایدار امنیتی گردد؛ و (3) تقویت ظرفیت نهاد‌های امنیتی افغانستان.

ب. «گروه کاری افغانستان-آمریکا در امور دفاع و امنیت» که در چارچوب این موافقتنامه ایجاد می‌گردد، وظیفه دارد تا سطح تهدیداتی را که متوجه افغانستان و نیز نیازمندی‌های امنیتی و دفاعی این کشور را ارزیابی نموده و به «کمیسیون دوجانبه» در مورد چگونگی همکاری‌های آینده سفارشات مشخصی را ارائه نماید.

ج. کمک به نیروهای امنیتی ملی افغانستان باید طوری ارائه گردد که با معیارهای ناتو سازگاری داشته و اصل «قابلیت تعامل پذیری با نیروهای ناتو» را تقویت کند.

د. طرفین همچنان از کشورهای عضو ناتو می‌خواهند تا با اتخاذ اقدامات عملی برای تطبیق «اعلامیه همکاری‌های دراز مدت بین ناتو و دولت جمهوری اسلامی افغانستان» منعقد در نوامبر سال 2010 (آبان سال 1389) نشست ناتو در لیسبون، توانایی‌های امنیتی افغانستان را پس از سال 2014 (1393) تداوم و بهبود بخشند.

6. افغانستان به منظور مبارزه با القاعده و وابستگان آن، آموزش نیروهای امنیتی ملی این کشور، و اجرای سایر ماموریت‌هایی که برای تحکیم منافع مشترک امنیتی از سوی طرفین تشخیص می‌گردند، تداوم دسترسی قوای ایالات متحده به تاسیسات افغانستان و استفاده از آن تاسیسات را الی سال 2014 (1393) میسر می‌سازد و پس از آن طوریکه در «موافقتنامه دوجانبه امنیتی» مورد توافق واقع شود، عمل خواهد شد.

الف. ایالات متحده بر احترام کامل خویش به حاکمیت ملی و استقلال افغانستان تاکید نموده و تعهدش به چارچوب روند انتقال و تحقق کامل انتقال مسئولیت‌های امنیتی به افغانستان را مجدداً تصریح می‌دارد. ایالات متحده یک بار دیگر تاکید می‌کند که در جستجوی ایجاد تاسیسات دائمی نظامی در افغانستان نبوده و در پی حضوری نیست که تهدیدی را متوجه همسایگان افغانستان بسازد. ب. ایالات متحده تعهد می‌نماید که از سرزمین و یا تاسیسات افغانستان به عنوان نقطه آغاز حملات علیه کشورهای دیگر استفاده نمی‌کند.

ج. چگونگی و گستره حضور و عملیات‌های نیروهای ایالات متحده در آینده در افغانستان و وجایب دو کشور در این رابطه باید در «موافقتنامه دوجانبه امنیتی» مشخص گردند.

7. طرفین تبادل را به هدف مقابله با تهدیدات مشترک، از جمله تروریسم، قاچاق مواد مخدر، جرایم سازمان یافته و پولشویی، افزایش می‌دهند.

8. طرفین همچنان بر حمایت‌شان برای بهبود هماهنگی و همکاری‌های امنیتی منطقه‌ای تاکید می‌ورزند. طرفین تصریح می‌کنند که تولید مواد مخدر، قاچاق و استفاده غیرمجاز از آن تهدید بزرگی را متوجه امنیت و اقتصاد مشروع افغانستان ساخته و همچنان امنیت منطقه و سلامت جهان را به مخاطره می‌اندازد. هر دو طرف مصمم‌اند تا برای محو این تهدید، با هم در افغانستان، منطقه و با کشورهای همسایه، همکاری نمایند.

9. با درک اینکه ثبات افغانستان در ترقی و ثبات آسیای جنوبی و آسیای مرکزی نقش دارد، ایالات متحده تاکید می‌کند که هرگونه تجاوز بیرونی علیه افغانستان را موجب نگرانی شدید خود می‌پندارد. در صورت وقوع چنین رویدادی، طرفین باید هرچه عاجل در مشورت با هم، پاسخ مناسبی را به شمول اقدامات سیاسی، دیپلماتیک، اقتصادی و نظامی، به توافق هر دو طرف و در مطابقت با احکام قوانین اساسی‌شان، طرح و تطبیق کنند.

بخش چهارم: تقویت امنیت و همکاری‌های منطقوی

1. طرفین بر اهمیت روابط دوستانه و موثر میان افغانستان و همسایگانش موافق بوده و تاکید می‌دارند که این روابط باید بر اساس احترام متقابل، برابری و عدم مداخله در امور یکدیگر استوار باشد. هر دو طرف از تمامی کشورها می‌خواهند تا به حاکمیت ملی و تمامیت ارضی افغانستان احترام گذاشته و از مداخله در امور داخلی و پرونده‌های دموکراتیک افغانستان اجتناب ورزند.
2. با در نظر داشت اهمیت همکاری‌های منطقوی جهت تحکیم امنیت در منطقه، طرفین با کشورهای منطقه، سازمان‌های منطقه‌ای، ملل متحد و سایر نهادهای بین‌المللی در برابر تهدیدهای تشخیص شده از سوی طرفین، از جمله شبکه‌های تروریستی؛ جرایم سازمان‌یافته؛ قاچاق مواد مخدر؛ و پولشویی همکاری جدی می‌کنند.

3. طرفین به منظور تقویت ثبات و رفاه منطقوی و احیای نقش تاریخی افغانستان به حیث پل ارتباطی آسیای مرکزی، جنوبی و شرق میانه به گونه‌ای همکاری می‌نمایند:
 - الف. تقویت بیشتر ابتکارات کنونی و بعدی در منطقه از قبیل موافقتنامه‌های تجارت و ترانزیت و ایجاد سهولت در تطبیق آنها؛
 - ب. تقویت هماهنگی و مدیریت مرزهای میان افغانستان و همسایگانش؛
 - ج. توسعه ارتباطات حمل و نقلی، ترانزیت و شبکه‌های انرژی در منطقه از طریق تطبیق پروژه‌ها بشمول پروژه‌های زیربنایی، در سراسر افغانستان.
 - د. بسیج حمایت بین‌المللی برای جلب سرمایه‌گذاری‌های منطقه‌ای که موجب همگرایی افغانستان با منطقه می‌گردد.

بخش پنجم: توسعه اقتصادی و اجتماعی

1. طرفین موافق اند که توسعه منابع بشری و طبیعی افغانستان برای ثبات منطقوی، رشد اقتصاد پایدار و احیای افغانستان در پیش بیش از سه دهه جنگ، حیاتی است و نیز توافق دارند که افغانستان در سال‌های پس از "انتقال" همچنان نیازمندی‌های مالی مبرم، خاص و مداوم خواهد داشت که عواید داخلی به تنهایی پاسخگوی آن نمی‌باشد. در این خصوص، ایالات متحده بر تعهدش در کنفرانس 2011 (1390) بن مبنی بر اینکه کمک‌های مالی‌اش در راستای توسعه اقتصادی و کمک در رفع کمبود بودیجوی افغانستان، در مطابقت با پرونده کابل به هدف حفظ دستاوردهای یک دهه گذشته، تامین غیرقابل برگشت روند انتقال و خودکفایی افغانستان به کار رود، مجددا تاکید می‌کند.
2. در بعد اقتصادی:

- الف. طرفین به مساعی خود جهت تحکیم و توسعه اقتصاد بازار و همکاری‌های درازمدت به هدف رشد مداوم اقتصاد افغانستان در روشنی قانون اساسی و واقعیت‌های تاریخی و اجتماعی افغانستان، ادامه می‌دهند.
- ب. با توجه به اولویت‌های افغانستان، ایالات متحده در تقویت بنیاد اقتصادی، حمایت از توسعه پایدار و خودکفایی افغانستان مخصوصا در زمینه تولیدات قانونی زراعی؛ ایجاد زیربنا در بخش‌های حمل و نقل، تجارت، ترانزیت، آب و انرژی؛ تقویت مدیریت مسئولانه منابع طبیعی؛ و ایجاد نظام نیرومند مالی که برای تداوم سرمایه‌گذاری خصوصی لازم می‌باشد؛ کمک می‌کند.
- ج. به هدف تشویق تجارت و توسعه بخش خصوصی، طرفین در استفاده روزافزون از سند موسوم به «سیستم عمومی ترجیحات»، مشترکا تلاش می‌کنند. علاوه بر این، به منظور تشویق سرمایه‌گذاری،

ایالات متحده مصمم است که اداره سرمایه‌گذاری‌های خصوصی در خارج، بانک صادرات و واردات ایالات متحده و اداره تجارت و توسعه ایالات متحده را بسیج نموده تا فعالیت‌های بخش خصوصی ایالات متحده در افغانستان را حمایت و تشویق نمایند. افغانستان نیز از طریق نهادهای مربوطه، از توسعه بخش خصوصی خویش حمایت می‌کند.

د. طرفین بر آرزوی‌شان تصریح می‌دارند که مردم افغانستان باید استفاده‌کننده اصلی منافع‌های منابع طبیعی کشورشان باشند. ایالات متحده از تلاش‌های افغانستان در جهت مدیریت ثروت منابع طبیعی از طریق ایجاد یک چارچوب پاسخگو، موثر، کارا و شفاف با استفاده از بهترین روش‌های بین‌المللی و تقویت این روشها، حمایت می‌کند.

3. در بعد اجتماعی: طرفین تلاش‌های مداوم را مشترکاً جهت کمک به ارتقای ظرفیت بشری افغانستان، با استفاده از اقدامات زیر انجام می‌دهند:

الف. دسترسی و ارتقای کیفیت تعلیم و تربیت، از جمله تحصیلات عالی و آموزش‌های حرفه‌ای برای تمامی افغانها در بخش‌های کلیدی؛ و

ب. دسترسی به خدمات اساسی بهداشتی و مراقبت‌های تخصصی (از جمله دستیابی زنان و اطفال به این خدمات)

4. طرفین بر اهمیت حیاتی مبارزه با فساد اداری تاکید می‌نمایند.

الف. طرفین در برابر تمامی انواع و اشکال فساد اداری قاطعانه مبارزه می‌کنند؛

ب. طرفین می‌کامیابند که جهت ارتقای موثریت کمک‌ها ایجاد نموده و با اتخاذ شیوه‌های بهتر تدارکات، شفافیت و پاسخگویی، از فساد اداری جلوگیری می‌کنند؛

ج. افغانستان نهادهای مبارزه با فساد را تقویت بخشیده و قوانین مربوط را به اساس ضرورت در مطابقت با تعهدات ملی و بین‌المللی‌اش، بازنگری و تطبیق می‌کند.

د. افغانستان سیستم مالی خود را با تطبیق سفارشات گروه کاری عملیات مالی آسیا اقیانوسیه در خصوص مبارزه با پولشویی و تجهیز تروریسم، محافظت و تحکیم می‌بخشد.

5. ایالات متحده و افغانستان به همکاری‌های شان به منظور توسعه افغانستان از جمله ارائه کمک سالانه اقتصادی و اجتماعی از جانب ایالات متحده به افغانستان، متناسب با اهمیت استراتژیک همکاری میان دو کشور، ادامه می‌دهند.

الف. برای رسیدن به این هدف، ایالات متحده سالانه منابع مالی را جهت ارائه مساعدت اقتصادی و اجتماعی به افغانستان، تقاضا می‌نماید. ایالات متحده همچنان از تلاش‌های افغانستان برای جلب و تشویق سرمایه‌گذاری بین‌المللی و حمایت از بخش خصوصی افغانستان که برای تحقق یک افغانستان و منطقه امن، مرفح و صلح‌مند حیاتی است، حمایت می‌کند.

ب. با تاکید بر تعهداتش در کنفرانس‌های سال 2010 در کابل و لندن (کنفرانس لندن در سال 1388 و کنفرانس کابل در سال 1389)، (پس از این کنفرانس‌ها)، ایالات متحده یکبار دیگر به تعهد خویش تاکید می‌کند که حداقل 50 درصد کمک‌های اقتصادی و اجتماعی خود به افغانستان را از طریق میکانیزم‌های بودجوی حکومت افغانستان به مصرف برساند. طرفین این تعهد را از طریق کمیسیون دوجانبه افغانستان-ایالات متحده که بر اساس این موافقتنامه تشکیل می‌گردد، در اوقات معین مورد بازنگری قرار می‌دهند تا به این ترتیب درصد کمک‌هایی که از طریق میکانیزم‌های بودجه‌ای حکومت افغانستان پس از سال 2012 (سال 1391) به مصرف می‌رسد، افزایش یابد.

ج. ایالات متحده بر تعهد خویش در کنفرانس سال 2010 (سال 1389) کابل مجدداً تاکید می‌دارد که کمک‌های توسعه خود به افغانستان را همچنان همسو با برنامه‌های دارای اولویت ملی، طبق توافق قبلی طرفین، طوری تنظیم نماید که تا ختم سال 2012 (ماه جدی سال 1391) هشتاد درصد کمک‌های ایالات متحده در سازگاری با این برنامه‌ها به مصرف برسد. ایالات متحده موافق است تا آن مقدار از کمک‌های انکشافی‌اش را که در همنوایی با برنامه‌های دارای اولویت ملی افغانستان به مصرف نمی‌رسند بگونه شفاف به مصرف رسانده و در مصرف آن با دولت افغانستان مشورت کند. د. این تعهدات وابسته به اقدام حکومت افغانستان در ایجاد میکانیسم‌ها و پیشرفت‌ها در راستای تامین شفافیت و پاسخگویی مالی، افزایش در مصرف بودجه، بهبود در جمع‌آوری عواید، تقویت سیستم‌های مدیریت مالی عامه و سایر اقدامات دوجانبه می‌گردد که جهت ارزیابی اجراات و پیشرفت‌ها بر آن از قبل توافق شده است. این اقدامات همچنان شامل تعهداتی می‌گردد که در "کنفرانس‌ها" روی آن توافق شده‌اند.

6. طرفین روابط دیرینه بین مردمان و جوامع مدنی‌شان را با تلاش‌های گسترده، از جمله تنظیم برنامه‌ها برای جوانان و زنان؛ و همکاری بین پوهنتون‌ها و نهادهای تحصیلات عالی، تقویت می‌نمایند.
7. ایالات متحده تبادلات و سایر فعالیت‌ها، از جمله ارائه فرصت‌های آموزشی مانند برنامه بورسیه تحصیلی و برنامه آموزش مهارت‌های رهبری برای مهمانان بین‌المللی را توسعه و تقویت می‌نماید.
8. طرفین همچنان در حمایت از نهادهای فرهنگی و حفظ میراث فرهنگی افغانستان همکاری می‌نمایند. بخش ششم: تقویت نهادها و حکومتداری در افغانستان
1. طرفین برای بهبود ظرفیت بشری در نهادهای مهم دولت افغانستان همکاری می‌نمایند. کمک ایالات متحده باید بر اساس اولویت‌های حکومت افغانستان و مبتنی بر نیازهایی باشد که از سوی طرفین مشترکاً شناسایی شده است.
2. افغانستان امور حکومتداری را با بالا بردن میزان پاسخگویی و شفافیت در نهادهای سه‌گانه (اجرائیه، مقننه و قضائیه) بهبود می‌بخشد، تا آنها بتوانند نیازمندی‌های مدنی و اقتصادی مردم را بهتر رفع کنند. افغانستان همچنان طبق قوانین نافذ خود، کفایت کاری و پاسخگویی را در همه سطوح حکومت تقویت نموده و اطمینان حاصل می‌نماید که این ادارات و نهادها بر اساس طرزالعمل‌های درست و عادلانه متناسب با معیارهای ملی ارائه حداقل خدمات و کارشان را انجام دهند.
3. ایالات متحده در تقویت ظرفیت، خودکفایی و افزایش تاثیر نهادهای دولت افغانستان و توانمندی آنها در ارائه خدمات اساسی، از حکومت افغانستان حمایت می‌کند.
4. طرفین با هم مشترکاً کار می‌نمایند تا «ساختارهای موازی» به شمول تیم‌های بازسازی ولایتی و تیم‌های موسوم به "باثبات سازی و لیسوالی‌ها"، طبق چارچوب پروسه انتقال از میان برداشته شوند. بخش هفتم: تدابیر و میکانیسم‌های تطبیق موافقتنامه
1. طرفین به منظور توسعه همکاری‌ها و نظارت بر پیشرفت‌ها در تطبیق این موافقتنامه، یک کمیسیون دوجانبه افغانستان-ایالات متحده و میکانیسم‌های لازم را ایجاد می‌کنند.
- الف. این کمیسیون از جانب وزرای خارجه هر دو کشور و یا نمایندگان‌شان، ریاست گردیده و جلسات آن هر شش ماه یک بار به صورت دورانی در کابل و واشنگتن دایر می‌گردد.
- *مجمع‌های موجود دوجانبه، مانند مجمع مشورتی امنیتی دوجانبه افغانستان- ایالات متحده، باید در چارچوب این ساختار مدغم گردند.

ب. یک کمیته اجرایی مشترک چگونگی کار گروه‌های کاری دایمی کارشناسان را که برای تطبیق این موافقتنامه تشکیل می‌شوند، رهبری کرده و در مورد به وزرا گزارش می‌دهد.

*این گروه‌های کاری از جانب وزرای مربوط یا نمایندگان‌شان، ریاست گردیده و به عنوان مرجعی برای مشورت‌های منظم میان مقامات ارشد روی مسایل مشترک مورد علاقه مطرح عمل می‌کند. این مسایل به علاوه موارد دیگر شامل: تامین امنیت درازمدت، حمایت از توسعه اجتماعی، اقتصادی و روند دموکراسی، و نیز تقویت نهادهای دولتی و حکومتداری در افغانستان می‌شوند.
ج. جلسات کمیته مشترک اجرایی به منظور ارزیابی تهدیدات مشترک و گفت‌وگو روی مسایل منطقی مورد علاقه نیز به شکل منظم دایر می‌گردد.

2. طرفین از طریق کمیسیون دوجانبه، سطح حمایت و کمک‌ها را مشترکاً تشخیص می‌نمایند.
3. افغانستان و ایالات متحده می‌توانند جهت تطبیق موافقتنامه، به تدابیر با توافقات بیشتر در صورتی که لازم و مناسب پنداشته شود، مطابق به قوانین و مقررات مربوطه دو کشور متوسل شوند.
بخش هشتم: احکام نهایی

1. این موافقتنامه بعد از آن نافذ می‌گردد که طرفین از مجرای دیپلماتیک در مورد تکمیل شرایط قانونی داخلی‌شان که به منظور انفاذ این موافقتنامه الزامی می‌باشد، به یک دیگر اطلاع بدهند. این موافقتنامه تا پایان سال 2024 میلادی (سال 1404 هجری شمسی) دارای اعتبار است. طرفین می‌توانند با موافقت کتبی مشترک، شش ماه قبل از تاریخ انقضا، این موافقتنامه را برای یک دوره دیگر طبق توافق قبلی تمدید نمایند. این موافقتنامه می‌تواند با موافقت کتبی هر دو طرف در هر زمانی تعدیل یا فسخ گردد و هر یک از طرفین می‌تواند در مورد تصمیم‌اش برای فسخ این موافقتنامه یادداشت کتبی ارائه نماید، که در آن صورت این موافقتنامه برای مدت یک سال پس از ارائه این یادداشت اعتبار دارد.

2. تمامی اقداماتی که طبق مفاد این موافقتنامه اجرا می‌گردد باید در مطابقت با تعهدات و تعهدات بین‌المللی طرفین قرار داشته باشد. هرگونه همکاری طبق احکام این موافقتنامه تابع قوانین و مقررات دو طرف، به شمول قوانین نافذه تخصیص بودجه، می‌باشد.
3. هرگونه منازعات ناشی از تطبیق این موافقتنامه از طریق مشورت‌های دیپلماتیک میان طرفین حل و فصل می‌گردد.

این موافقتنامه از جانب روسای جمهوری اسلامی افغانستان و ایالات متحده آمریکا به تاریخ ماه سال 2012 (ماه سال 1391) در شهر در سه نسخه به زبان‌های پشتو، دری و انگلیسی، که هر سه دارای اعتبار مساوی می‌باشند، امضا گردید.